

През. Д-р Кость Левицький

Довголітній Провідник Української Національно-Демократичної Партії, Голова Української Парламентарної і Сеймової Репрезентації, Перший Прем'єр Ради Секретарів ЗНУР, Голова Української Національної Ради у Львові,

помер у Львові, 12 листопада 1941 року

Львів, 14 листопада. Ще вчора була надія, що хворий від кількох днів през. Д-р Кость Левицький видужає. Здавалось, що криза минула. Але, видно, зайшла нова укладення — і многострадальний організм не витримав. През. Д-р Кость Левицький 12 листопада 1941 р. не стало в живих.

Це стало в живих однієї з наймаркантишніших особистостей нашого Батьківщини! Не стало в живих творця нашої національної дійсності, Люцим-борця за право української нації. Помер незломний характер, сектор українських політиків і правників, людина, яка відіграла на добро української нації в її історії першу роль. Помер чоловік великого життєвого досвіду, вчений муж, редактор, політик, провідник народу.

Д-р Кость Левицький походив з священичої сім'ї. Родився 29 листопада 1859 р. у містечку Тисменич, тодішнього повіту (батько Амтін). До гімназії ходив у Станіславові; правничі студії відбув у Львові й у Відні. Назвався до нечисленної тоді народовецької молоді (у протиставленні до шапучого тоді москвофільського напрямку).

Брав участь у громадських справах, як секретар «Прогресу» і керівник різних її секцій. Був основоположником «Народної Торгові» (1883), «Дієтра» (1891), «Красного Союзу Крестьянського» (1898), «Красного Союзу Ровійського» (1903), Земельного Банку Гніточного (1910), «Гарнації» і т. д.

Ще 1885 р. був Д-р К. Левицький співзасновником політичного товариства «Народна Рада».

Від 1899 Др. Кость Левицький керував Національно-демократичною партією, будучи разом з Михайлом Грушевським, Володимиром Охримовичем, Дам'яном Савчаком й Іваном Франком членом її гієнічного «Народного Комітету». Під його впливом «Народний Комітет» оголосив 5 січня 1900 р. відозву до народу з максимальною і мінімальною програмою. Максимальна програма ставила за мету державу, а мінімальна створення окремої національної провінції в Австрії з окремою адміністрацією і національним сеймом. Від того часу провів українську політику в Галичині перебирає пок. Д-р Кость Левицький у свої руки.

В році 1910 став він головою Українського Клубу в австрійському

парламенті, а також головою українського сеймового клубу. В 1911 р. під його проводом створився «Український Парламентарний Союз», куди ввійшли українські нац.-демократи, радикали і буковинський український Клуб.

З вибухом війни 27.VII.1914 р. склалася у Львові Головна Українська Рада з представників усіх українських політичних партій і груп. Її головою був Д-р Кость Левицький. Рада видала 3.VIII.1914 року маніфест, який кликав український народ однодушно стати проти царської імперії. Рада подала управи українських стрілецьких організацій в одну Бойову Управу УСР.

У Відні 5.V.1915 р. доводить він до створення Загальної Української Ради, що стала представництвом усього українського народу в Австрії на час війни. Вона видала 12.V.1915 р. програмову декларацію, де зазначувала мету української політики на той час: вільна самостійна українська держава над Дніпром і територіально-національна автономія для українського народу у межах Австро-Угорщини.

Коли поїди до розвалу австро-угорської монархії, а над Дніпром створилася Українська держава, у Львові утворилася 18 жовтня 1918 р. Українська Національна Рада, що видвинула право цієї території. Настав історичний день 1-го листопада 1918 р. Українська Національна Рада проголосила Західно-Українську Народну Республіку на українських землях Австро-Угорщини і доручила Д-рові К. Левицькому, голові своєї львівської делегації, об'єднати Раді був локішою Відень, сформувати уряд під назвою Державного Секретаріату. Лоручення Раді виконав Д-р К. Левицький 13 листопада 1918, ставши прем'єром Ради Секретарів ЗНУР. Опісля — праця у Тернополі і Станіславові аж до передачі її новому кабінетові під проводом Д-ра С. Голубовича. А далі — воєнні події та 17 липня 1919 р. перехід воєнної сил ЗНУР з урядом за Збруч і до Кам'яниці.

Д-р Кость Левицький являється за якийсь час знову у Відні, де з диктаторською еміграційною уряді Д-ра Евгена Петрушевича прийняв він становище уповноваженого в справах преси і пропанданди, а опісля в закордонних справах, звідки вертається аж за кілька років (1925) до Галичини.

За більшовиків понав Покійний в лабеті НКВД і перебув довгих 20 місяців у тюрмах Львова і Москви. На шасті, після таких довгих мук його звільняють і він вертається з підірваним здоров'ям до Львова. Радісно, разом з українським народом, вітав Д-р Кость Левицький німецьких переможців над більшовизмом. Знову очолює він Українську Національну Радку, знову керує українським національним життям. Відбуває безліч нарад і конференцій м. і. з губернатором д-ром Лашом. Захворів нараз, ненадішло — і ненадішло помер. Помер, сказати б на народній стійці, на якій стояв неухитно ціле своє життя. Його ім'я було відоме не тільки його народові, але і чужинцям, і цілому світові.

3 Покійним сходить у сирну могилу Будівничий українського життя, який будував це життя цілий свій вік і який бачив наглядні плоди своєї невтомної праці. Цілі теми можна б списати про це його працю. Він сам автор ряду політично-суспільних основних творів, сам визначний редактор і політичний письменник. 3 Покійним тратить Українське Громадянство свідка славного нашого недавнього минулого, але свідка, який це наше славне недавнє минуле сам разом з подібними собі співтворив.

Його втрача невіджалувано. У відчуємо вже сьогодні, а відчуємо болюче завтра і чергових днів. Його домовину оповів глибокий сум і біль усього українського народу. Його пам'ять не вмре, не загине, а буде навіки жити в душах його опечалених земляків.

Тіло през. К. Левицького спочивало в п'ятницю і суботу в доміції Української Національної Ради, вул. Підвалів 7/1. В суботу в год. 2-й сподування відбувся перенос тіла до Архикафедральній Церкві св. Юрія. Похорон відбувається в неділю, 16 листопада, після заупокійного Богослуження, що почнеться в год. 10 рано в Арх. церкві св. Юра.

Письма й телеграми з висловами співчуття слати на адресу: Український Красний Комітет у Львові, вул. Паркова (Міцкевича) 10. Бюгга для впису висловів співчуття від установ та окремих осіб виложена в доміції Української Національної Ради, вул. Підвалів 7/1.

СДА. «Нью-Йорк Таймс» висловлює сумнів, щодо поданих Сталіном советських втрат, які є далеко більші. Сталін сказав, що Совети мають до тепер 350.000 убитих, 378.000 втрачених і мільон ранених. В дійсності згідно з німецькими урядовими даними ті втрати виносять 7—8 мільонів. До кінця жовтня розбито 389 більших советських одиниць. В самім вересні втратив Сталін півтора мільона чоловік, отже майже стільки, скільки він признається, що втратив за чотири місяці війни.

ЛІСАБОН. Новий вибір Ля Гуардіаса на надбурмістра міста Нью-Йорк найвище готованою від довгого часу кількістю голосів, доводить британську звітну службу до правдивого завороту голови від радощів. «Нью-Йорк Таймс» пише з Лондону, що британська преса так роздула цей вибір жида, що це навіть кореспондентів СДА кидається ввічі. Лондонський «Таймс» підкреслює передовсім несправність Ля Гуардіаса до німців. Лорд Галіфакс, черчілів «спосіб для жебраччини» в СДА, рівнож виразив своє здоволення з приводу повноваженого вибору цього жида з гетта.

АНБЕРА. Турецький часопис «Джумгуріет» полемізує з більшовицьким часописом «Красная звезда», який старається виправдати заміщення на більшовицькому фронті, чисельною перевагою німців. «Як може 80 мільонний наряд досягнути

чисельну перевагу проти 200 мільонів населення советів» — питає турецький часопис і збиває цим шеві викрути московського «газа» Московські записки доказують речі, як думає «Джумгуріет», німецькі звідомлення про число по-нених і воєнну добичку є правди та, що більшовики признають, спосіб провадження війни Німецького Командування стоїть дуже високо, коли йому вдається перемігати без перешкод нестачання на фронтах.

ВАШИНГТОН. Сенат СДА згодився на те, щоб озброювати й вислати у воєнну зону торговельні кораблі СДА. Предложения прийнято 50 лосами проти 37. Цим уможливи Рузвельтові під керівництвом чимом зробити ще один крок до

КЛВЛЕНД. Черчілів жебрацький посланець лорд Галіфакс був у Кленді предметом дальших протестів демонстрацій. Перед Юм Клаубом, де Галіфакса запрошено обід, протестували американські тері, проти присутності лорда. Внесли плякати з написами: «Сні на дорога з Англією означає зраду держави». Одна з газет СДА назвала приїзд Галіфакса до СДА великим безсоромністю. Цей часопис жадає щоб лорд ограничився до дильоматичної діяльності та залишив на СДА в спокою.

Дерманська гімназія гідно святкувала 23 річницю Листопадего Чину. На академії реферат виголосив п. Полікевич. Співав гімн зійний хор під керівництвом п. Скородани. Виголошено ряд декларацій.

Святкування було урочисте зробило велике враження на присутніх.

На пресовий фонд «Волині» п. Влодимир Кващук, директор школи с. Уланська Доля, пов. Дубно, пожертвував 50 карбованців. Дякуємо

По дотеперішніх відомостях вже відновили свою діяльність Товариства «Прогрес» у Дубні й Любомлі. Праці їх зустрілися з надійним зацікавленням усього українського громадянства.

Рівенський Український Драматичний театр в суботу 8 і в неділю 9 листопада дав 2 виступи в Луцьку. Чекаємо відкриття завіси й в рівенському театрі.

В Луцьку накладом міської друкарні вийшов кишеньковий календар на 1942 рік під редакцією п. Р. Колішівської. Ціна 1 карб. 50 коп.

В найближчому часі накладом Українського видавництва «Волинь» в Рівному вийде з друку місячник «Український хлібороб» під редакцією п. Петра Колесника. Перше число міститиме між іншим 26 статей на різні сільсько-господарські теми. Цей місячник стане дуже помічним у провадженні праць наших сільських господарств.

В Дермані, званому зі своїх великих і плодотворних садів, урухомлено сушарню овочів та виробу овочевої мармалади. Сушарня й виробу належать до Райспоживспілки в Мізочі.

В найближчих днях на книгарському ринку з'являться друковані в Луцьку брошури: «Сталін» — інж. М. Спідорського та «Віки говорять» — Олега Штуля.

2 листопада після проведеної організації відбулося відкриття Волинського Краснавого Музею в Луцьку. На відкритті були присутні представники німецької влади й українського громадянства. Музей має дуже багаті збірки археологічного матеріалу, історично-мистецького, картини, нумізматики.

На пропозиції Рівенської Обласної Управи, відділ німецької пропаганди в Рівному призначив режисера Рівенського Українського Драматичного Театру п. Анатола Девгопільського.

Дерманська гімназія гідно святкувала 23 річницю Листопадего Чину. На академії реферат виголосив п. Полікевич. Співав гімн зійний хор під керівництвом п. Скородани. Виголошено ряд декларацій.

Святкування було урочисте зробило велике враження на присутніх.

На пресовий фонд «Волині» п. Влодимир Кващук, директор школи с. Уланська Доля, пов. Дубно, пожертвував 50 карбованців. Дякуємо

3 дном 1 листопада почалася навчання в ковельській шляхово-механічній середній школі. Школа нараховує біля 408 учнів. Професорський персонал укомплектовано з українців, деяких поляків заангажовано, лише, як фахівців. Директором школи є п. Цюрак. Школа розпоряджає відповідними верстатами кол. МТС, які кінчуються також праці над улаштуванням столярських робітень. Вже укомплектовано фізичний кабінет, відданий до вжитку учнів. Стараннями дирекції школи забезпечено учнів у канцелярське приладдя. Учні мають навіть достаточну кількість рисункового паперу, потрібного для презентацій. З хвилиною налагодження нормального навчання, школа створить при верстатах учнівську виробню підприємство, потрібних для сільських господарств, як молотки, сокири і інше. Продукція й збут цих річей може принести досить поважні доходи, завдяки яким можна буде знизити

оплати за навчання, які тепер випо-сять 120 карбованців місячно. Рівночасно вироблено плян праці щодо виховання учнів. В найближчому часі повстануть спортивні дружини — копаного м'яча й відбиванки. Треба зазначити, що бувають польська шляхово-механічна школа в Ковлі була відома зі своєї гасікової дружини. При школі організується хор і драматичний гурток.

На терені м Ковля працюють лікарня і дві міські поліклініки, які обсяджені фаховими лікарями, одна-че не українцями, бо й тут відчуває-ться загальний брак українських лі-карів.

Шкільництво в Камінь-Коширсь-кій окрузі під сучасну пору нарахо-вує біля 100 шкіл і 300 учителів. Шкільництвом цієї округи кермує п. інсп. Колєнда.

Як поведуться звірята під час війни

Війна потрясає основами нормального життя не тільки людей, але й звірят. Але самі звірята різно ставляться до воєнного галасу, і до самої війни. Вже по кількох тижнях війни в Польщі, багато птахів повіті-кало до Німеччини, навіть грізні вовки теж не хотіли з поляками нічо-го спільного мати і повітікали з пів-нічно-польських лісів до Литви й Лотви. Одначе багато звірат до галасу фронту швидко привичаються, ба, мабуть, навіть добре почувуються.

В найближчих днях на книгарському ринку з'являться друковані в Луцьку брошури: «Сталін» — інж. М. Спідорського та «Віки говорять» — Олега Штуля.

2 листопада після проведеної організації відбулося відкриття Волинського Краснавого Музею в Луцьку. На відкритті були присутні представники німецької влади й українського громадянства. Музей має дуже багаті збірки археологічного матеріалу, історично-мистецького, картини, нумізматики.

На пропозиції Рівенської Обласної Управи, відділ німецької пропаганди в Рівному призначив режисера Рівенського Українського Драматичного Театру п. Анатола Девгопільського.

Дерманська гімназія гідно святкувала 23 річницю Листопадего Чину. На академії реферат виголосив п. Полікевич. Співав гімн зійний хор під керівництвом п. Скородани. Виголошено ряд декларацій.

Святкування було урочисте зробило велике враження на присутніх.

На пресовий фонд «Волині» п. Влодимир Кващук, директор школи с. Уланська Доля, пов. Дубно, пожертвував 50 карбованців. Дякуємо

сподіватися. Багато з них заслуговують на почесну назву фронтových співаків, а перші між ними — соловейко і зозуля. Стріляють — вони нікому не перешкоджують і сидять собі тихоенько у своїх кущах. Перестануть стріляти — тоді вони везжають, що черга за ними і соловей аж заливається співом. Перелетні птіці теж не дуже звжають на війну, затемнення міст і т. п. Бузьки летіли цього року з півночі просто на південь і південний захід, а багато з них переплатили відвагу своїми довгими шиями. Зате, гуся, відомо ж — гуся, тратять зовсім голову, тобто попадають в «безголов'я» та летять поослі. В горах навіть гордих орлів нападав страх. Качкам стріля, якщо не попадали в них, не перешкоджували.

Більшість звірат — як і люди — зразу війни бояться, але з часом привичаються до зміни умовин і на гук гармат та свист кулеметних куль не збєгають більшої

ЗІ СВІТУ

Німецька повітряна оборона (артилерійська артилерія та піліні випишувачі) від 1 серпня 1941 р. до 31 жовтня, збила при 57 нічних налетах британського летунства на терені Німеччини — 250 британських бомбовиків. На протязі цього самого часу минулого року при 82 нічних налетах британського летунства збито 128 ворожих бомбовиків.

Цікаво зауважити, що оборонна сила Німеччини, не дивлячись на боротьбу на сході, значно в цьому році збільшилася.

В той же самий час сила британської атаки зменшилася.

Зброєний уряд СДА наказує з важістю від 10.XI.41 р. ограничити споживання електричного струму до 30%. Всяке вживання струму для реклами, рефлекторів і спортових установ тепер забороняється.

Пані Рузвельт перша комуністка СДА знову сильно добирається за допомогою для Советів. У промові висловила вона надію, що парі СДА буде підтримувати тих представників уряду й зі організації, які помагають Советам і іншим воюючим вряам, власне тим, — як вона казала, — що воюють за загрозену волю СДА.

РАНГУН. Військова місія СДА вирушила до положеного в західній Індії міста Рангун, щоб простудіювати оборону британської провінції Бірма.

БЕРН. Гіркими словами критики говорить лондонський часопис «Дейлі Мірер» про вибрики англійської красної оборони, яка в чейі свого короткого, але вбивчого існування застрілила вже багато старших чоловіків, дітей поліціантів, а навіть старших жінок. «Дейлі Експрес» пропонує, щоб тим формациям дати як зброю що найбільше кійок з бальзичком.

АНБЕРА. Зараз по відкритті індійської державної ради у місті Делгі, всі члени Всеіндійської магометанської ліги оустили демонстративно залю. Провідник магометан заявив, що музулманська ліга не може довше аиробувати британської політики відносно Індії.

БЕРЛІН. 7.XI.41 р. втратили більшовики 53 літаки у повітряних боях, німецькі випишувачі збили 15 літаків. Бойові літаки знищили на землі 36 советських машин, а дві інші збила протилетунська артилерія.

Одна німецька летунська частина атакувала передучора ввечері військові об'єкти в окруженому Ленінграді. В різних місцях міста можна було заобсерувати попіли. Пробойовим ударом на Брнім здобули німці колишнє місце осідку володарів кримських татарів, що знаходились в замку біля Вакчисарау.

НЬЮ-ЙОРК. Гаупі брехлі Сталіна перед московським советом, знайшли різку критику навіть в часописх

СДА. «Нью-Йорк Таймс» висловлює сумнів, щодо поданих Сталіном советських втрат, які є далеко більші. Сталін сказав, що Совети мають до тепер 350.000 убитих, 378.000 втрачених і мільон ранених. В дійсності згідно з німецькими урядовими даними ті втрати виносять 7—8 мільонів. До кінця жовтня розбито 389 більших советських одиниць. В самім вересні втратив Сталін півтора мільона чоловік, отже майже стільки, скільки він признається, що втратив за чотири місяці війни.

ЛІСАБОН. Новий вибір Ля Гуардіаса на надбурмістра міста Нью-Йорк найвище готованою від довгого часу кількістю голосів, доводить британську звітну службу до правдивого завороту голови від радощів. «Нью-Йорк Таймс» пише з Лондону, що британська преса так роздула цей вибір жида, що це навіть кореспондентів СДА кидається ввічі. Лондонський «Таймс» підкреслює передовсім несправність Ля Гуардіаса до німців. Лорд Галіфакс, черчілів «спосіб для жебраччини» в СДА, рівнож виразив своє здоволення з приводу повноваженого вибору цього жида з гетта.

АНБЕРА. Турецький часопис «Джумгуріет» полемізує з більшовицьким часописом «Красная звезда», який старається виправдати заміщення на більшовицькому фронті, чисельною перевагою німців. «Як може 80 мільонний наряд досягнути

чисельну перевагу проти 200 мільонів населення советів» — питає турецький часопис і збиває цим шеві викрути московського «газа» Московські записки доказують речі, як думає «Джумгуріет», німецькі звідомлення про число по-нених і воєнну добичку є правди та, що більшовики признають, спосіб провадження війни Німецького Командування стоїть дуже високо, коли йому вдається перемігати без перешкод нестачання на фронтах.

ВАШИНГТОН. Сенат СДА згодився на те, щоб озброювати й вислати у воєнну зону торговельні кораблі СДА. Предложения прийнято 50 лосами проти 37. Цим уможливи Рузвельтові під керівництвом чимом зробити ще один крок до

КЛВЛЕНД. Черчілів жебрацький посланець лорд Галіфакс був у Кленді предметом дальших протестів демонстрацій. Перед Юм Клаубом, де Галіфакса запрошено обід, протестували американські тері, проти присутності лорда. Внесли плякати з написами: «Сні на дорога з Англією означає зраду держави». Одна з газет СДА назвала приїзд Галіфакса до СДА великим безсоромністю. Цей часопис жадає щоб лорд ограничився до дильоматичної діяльності та залишив на СДА в спокою.

PKW КМ. 2012/11 11492 іст.